

R.K. Parochie St. Ludgerus te Utrecht

Ludgerus Magazine

17 Maart 2015

Kerk- sluitingen

St. Antoniuskerk

Kanaalstraat 200, 3531 CR Utrecht; 030 – 293 08 79 | ma-vr: 9-12 uur | antoniusvanpadua@hotmail.com

St. Dominicuskerk

Palestrinastraat 1, 3533 EH Utrecht; 030 – 293 52 45 | ma-vr: 9-12 uur | secretariaat@dominicuskerkutrecht.nl

St. Jacobuskerk

Prins Bernhardplein 40, 3555 AL Utrecht; 030 – 244 22 01 | ma-vr: 9-13 uur | mail@rkzuilen.nl

St. Josephkerk

Draaiweg 44, 3515 EM Utrecht; 030 – 271 93 93 | wo+vr: 14-16 uur | draaiwegkerk@planet.nl

St. Nicolaas- en St. Monicakerk

Boerhaaveplein 199, 3552 CT Utrecht; 030 – 244 13 19 | ma-vr: 9-12 uur | rk.kerkcentrum@nicmonpar.nl

St. Rafaëlkerk

Lichtenberchdreef 4, 3562 RD Utrecht; 030 – 261 12 52 | ma-vr: 10-12 uur | secretariaat@sint-rafael.nl

Colofon

Het Ludgerus Magazine is het tijdschrift van de parochie van St. Ludgerus in Utrecht. Het verschijnt zes keer per jaar.

Interim Hoofd- en eindredactie: Armand Heijnen

Redactie: Nol van Beek, Armand Heijnen

Tekstbijdragen: Jean-Pierre Akueson, Kitty Andréé, Nol van Beek, Henk Brussel, Willem Eijk, Koos Smits, Yosé Höhne-Sparborth, Lex Janssen, Jeroen Kwaaitaal, Anja van Leusden, Joke van der Molen, Wieger en Paulien Rozema, Titus Schlatmann, Gerrit Jan Westerveld

Traffic: Nol van Beek

Vormgeving: Marijke Herber

Druk: Van Horssen OJ Service BV

Oplage: 3900

Contactadres:

Zie centraal secretariaat St. Ludgerusparochie

Advertenties:

Wilt u een advertentie plaatsen? Informatie over prijzen en voorwaarden zijn te verkrijgen bij het centraal secretariaat

Het parochiebestuur

Herman Woorts (voorzitter)

Robert Stok (secretaris)

Joop Schwartz (personeelszaken)

3 Vacatures

Het secretariaat

Centraal secretariaat Sint Ludgerusparochie
Nol van Beek

Boerhaaveplein 199, 3552 CT Utrecht.

030 – 244 13 19

secretariaat@sintludgerus.nl

www.sintludgerus.nl

Bereikbaarheid: maandag t/m donderdag 9 – 16 uur

Waarnemend pastoor

Mgr. H.W. Woorts, bereikbaar via centraal secretariaat

Priester-assistent:

Koos Smits: p.ksmits@hetnet.nl

tel.: 06 – 1523 2729

Pastoraal werker:

Gerrit Jan Westerveld: gj.westerveld@tiscali.nl,
tevens bereikbaar op 030 – 2963078.

B.g.g. zijn de pastores bereikbaar via het centraal secretariaat 030 – 244 13 19

Voor **noodgevallen** kunt u ook contact leggen via uw lokale secretariaat of lokale telefoonnummer (zie de pagina van uw eigen locatie).

Mededelingen, berichten, copy of andere bijdragen voor Ludgerus Magazine zijn meer dan welkom! Als u berichten heeft, schroom niet ze te versturen naar het secretariaat. Maar: hou het wel kort, zo'n 150 woorden per bericht. Op een pagina kunnen we niet meer dan 450 woorden kwijt. Heeft u een langere bijdrage, neem dan s.v.p. eerst even contact op met het secretariaat: 030 – 244 13 19. Het volgende nummer van Ludgerus Magazine verschijnt op: 12 mei. Copy hiervoor moet op 20 april bij het secretariaat zijn aangeleverd.

Beste parochianen,

Pasen

Pasen is bij uitstek het feest van ons geloof: Jezus Christus, de rechtvaardige die is gekruisigd, wordt uit de dood opgewekt. We lezen bij alle evangelisten over de begrafenis van Jezus aan de vooravond van de sabbat. Na de sabbat gaan de vrouwen terug naar het graf om hun eerbetoon aan de dode te voltooien. Tot hun verbijstering ontdekken zij dat het graf van Jezus geopend en leeg is!

Drie van de vier evangelisten spreken over engelen die bij het graf de vrouwen melden dat Jezus daar niet meer is omdat Hij is opgewekt. Engelen wijzen hier naar Gods bemoeienis met het lot van Jezus. We moeten ons bij het lezen ook bedenken dat vrouwen in de dagen van de evangelieschrijvers geen rechtsgeldige verklaring kunnen afleggen. Daarmee is de status van het Paasverhaal ook bepaald: niemand hoeft het te geloven.

De evangelist Johannes vertelt over Maria Magdalena bij het graf. Mogelijk is zij de vrouw die eerder genoemd wordt in het huis van Jezus' vriend Lazarus en daar Jezus met kostbare olie heeft gezalfd (Johannes 12:1-11). Zij snelt met het nieuws van de bizarre ontdekking naar Petrus, die ook gaat kijken. Hij ging met "de leerling, die Jezus liefhad". Mogelijk gaat het om Johannes, de leerling die op Golgotha met Maria onder het kruis van Jezus heeft gestaan en de moeder van Jezus bij zich heeft opgenomen (Johannes 19:26). Hij geeft Petrus de eer die overeenkomt met de positie die Petrus in de gemeente heeft op het moment dat Johannes schrijft. Johannes wacht daarom buiten het graf tot Petrus er binnengaat. Johannes is de man van het geloof: het lege graf met de opgerolde doeken spreken voor hem van de Heer die uit de dood is opgestaan (Johannes 20:8-9).

In een andere lijn van Paasverhalen gaat het over verschijningen en ontmoetingen met de Levende Heer. Johannes vertelt dat Maria alleen bij het graf is. Zij raakt er in gesprek met twee engelen, die haar vragen waarom zij huilt. Als ze zich omkeert ziet ze iemand die zij voor de tuinman houdt. Op zijn vraag waarom ze huilt vertelt ze opnieuw over het verdwenen lichaam van de Meester. In een bijzin meldt Johannes dat ze niet in de gaten heeft dat de Heer zelf met haar spreekt: alsof wij, de lezers, intussen al beter weten.

Als de vreemde haar naam uitspreekt gaan Maria de ogen open: ze ziet Christus in levende lijve (Johannes 20:11-18). Je voelt haar blijdschap om de schat die zij heeft teruggevonden! Jezus maakt haar duidelijk dat er geen sprake is van terugkeer of herstel van oude tijden: "Hou me niet vast". Hij is nog onderweg naar zijn hemelse Vader. Er valt nog een weg te gaan, maar hier is een nieuwe schepping begonnen: de wereld van recht en vrede! De woorden van Jezus komen dichtbij de woorden van de Eeuwige zelf: Blijf niet staan bij wat vroeger is gebeurd. Laat het verleden nu rusten. Zie ik ga iets nieuws verrichten, - nu ontkiemt het- heb je het niet gemerkt? (Jesaja 43:18-19).

Ik wens u een zalig Paasfeest,
Gerrit Jan Westerveld, pastoraal werker

Pater Jean-Pierre Akueson stelt zich voor:

‘Ik wil graag mijn liefde delen in het bijzonder met migranten’

De Afrikaanse (Togolese) priester Jean-Pierre Akueson komt een paar maanden meelopen in de Ludgerusparochie, in samenwerking met pastor Koos Smits. In deze aflevering van Ludgerus Magazine stelt hij zichzelf voor.

Ik ben op 22 februari 1980 geboren in Lomé (de hoofdstad van Togo, aartsbisdom Lomé) in een katholiek gezin met vier kinderen: drie jongens en een meisje. Ik ben de tweede in het gezin. Eén van mijn broers is getrouwd en mijn zus ook. Mijn moeder is zesentwintig jaar geleden overleden. Mijn vader woont in Agoe - Nyivé. In mijn jeugd ging ik bijna elke dag naar de kerk, samen met mijn broers of buurkinderen. Het bidden van de rozenkrans en het lezen van Bijbel was een dagelijkse gewoonte. Dit heeft mij geholpen om meer vertrouwd te raken met Jezus en met de Bijbel. Als misdienaar en lector leerde ik dienen. Bovendien was ik betrokken bij verschillende activiteiten van de geloofsgemeenschap. Lomé en mijn geboortestreek is heel divers op het gebied van godsdiensten. Het heeft een rol gespeeld in mijn

geloofsontwikkeling dat ik ben opgegroeid in een omgeving waarin zowel de katholieke als traditionele religies voorkomen. Mijn opvoeding heeft mij meerdere kansen gegeven om in het geloof te groeien en mij voor te bereiden op het seminarie.

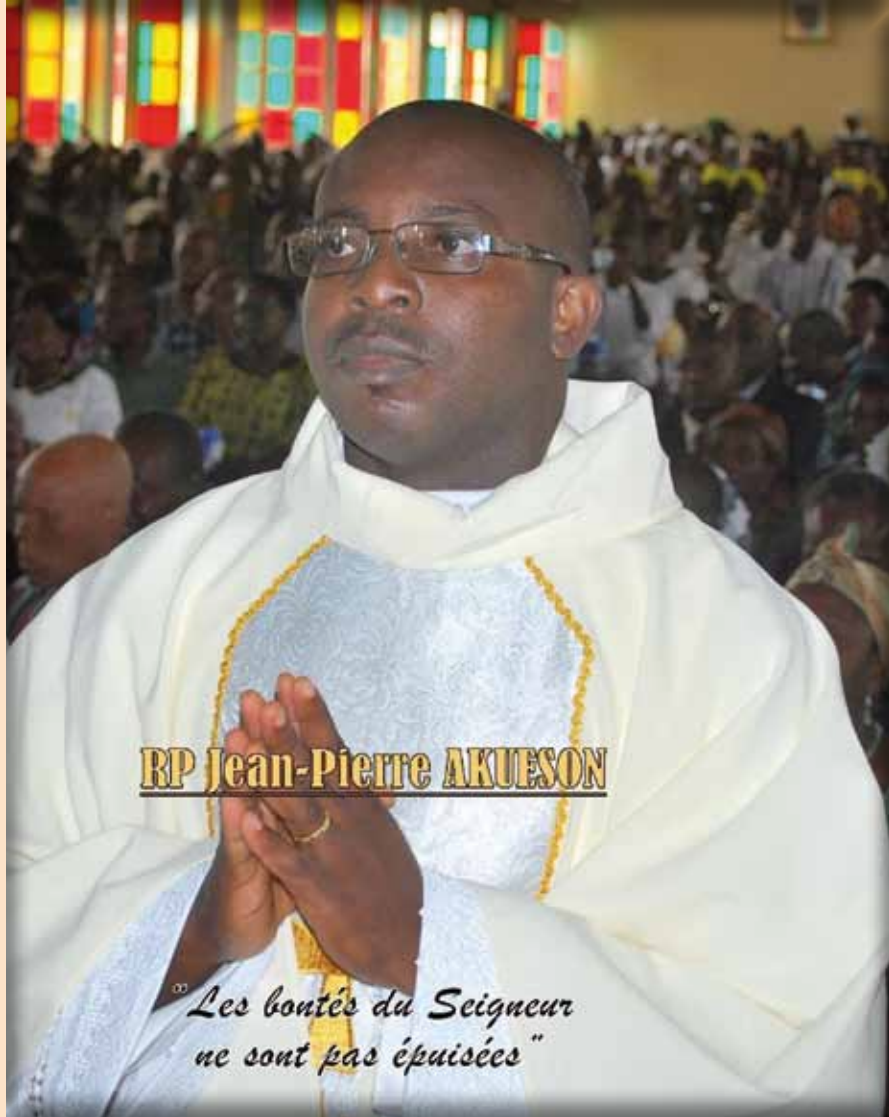
Interculturaliteit

Ik ben God dankbaar dat ik bij de Congregatie van het Goddelijke Woord (SVD) mocht gaan studeren. Toen ik voor de eerste keer op het seminarie kwam, trof ik een situatie aan die helemaal anders was dan ik thuis gewend was. Er waren mensen met verschillende culturen en gewoontes. Maar toch was het mooi om samen onder één dak verder in het geloof te mogen groeien. Internationaliteit en interculturaliteit hebben mij ontzettend geholpen om mijn horizon te verbreden. Ik heb op verschillende plaatsen in Togo onderwijs en studies gevolgd.

Ik kwam daarbij in contact met verschillende mensen en culturen. Dat heeft mij kansen gegeven om mij aan te passen aan verschillende situaties en het leven van anderen te leren kennen. Al deze ervaringen waren een goede voorbereiding om priester-missionaris te worden. Twee jaar geleden ben ik priester gewijd in de Congregatie SVD.

Bemoedigd

Ik ben toen gelijk naar dit voor mij vreemde Nederland vertrokken. Tot nu toe is het een goede uitdaging geweest. Ik ben bezig met de taalstudie. De Congregatie heeft mij bestemd om hier in Nederland te getuigen van mijn geloof en de Blijde Boodschap te verkondigen. Nooit van mijn leven heb ik gedroomd dat ik ooit nog eens in Nederland terecht zou komen. In het begin was alles hier voor mij vreemd. Er was echter één zin die mij steeds opnieuw heeft

bemoedigd, namelijk: 'De lieve God, die mij gekozen heeft en die mij naar hier heeft gebracht, zal voor mij zorgen en mij zegenen'. De lieve God heeft mij inderdaad onder alle omstandigheden gezegend. Ik wil graag mijn liefde delen met alle mensen, in het bijzonder met migranten.

Ik spreek en schrijf Frans, Nederlands, Engels en Ewe – het dialect van Togo, Ghana en Benin. Mijn hobby's zijn wandelen, lezen en kletsen met vrienden. Tijdens het weekend ben ik in Den Haag en Amsterdam om vieringen te doen met Franstalige en Engelstalige

migrantengemeenschappen. Regelmatig ga ik voor in de eucharistieviering bij de zusters Dienaressen van de Heilige Geest van de Eeuwigdurende Aanbedding (de 'Roze Zusters') in Utrecht.

Verhalen uit de buurt

Ik ben het 'ieder voor zich' zo zat!

'Ik hou van mensen, ik wil ze helpen! Maar hoe?' Ik hoorde deze vraag pasgeleden van Sara. Zij woont en leeft in Utrecht. Ik heb haar vorig jaar leren kennen. We spraken met elkaar in het voorbijgaan. Het waren korte, beleefde gesprekjes. Na een paar maanden vroeg Sara mij om een 'echt gesprek'. Daarin vertelde ze mij meer over haar leven. 'Ik weet niet of je het allemaal wilt horen,' zei ze. Eigenlijk wilde Sara me heel veel vertellen. Ze hield bijna niet meer op. Ik stond verbaasd en ik werd er een beetje verdrietig van. Dat iemand zo graag zó veel wil vertellen... daardoor vroeg ik mij af: is er dan tot nu toe veel te weinig naar haar geluisterd? Sara is intelligent. Ze heeft ooit gestudeerd, vertelde ze. Toch heeft ze nooit werk gevonden. Ze heeft hele moeilijke jaren achter de rug. Ze is in een psychose terecht gekomen. Nu, jaren later, is ze er een beetje van overeind gekrabbeld. En

nu leeft ze alleen, in haar huisje. Ik hoor haar verhaal. Er zit verdriet in, want het leven heeft haar nog niet gebracht wat ze ervan hoopte. In het derde gesprek dat we samen hadden, hoorde ik Sara zeggen: 'Ik wil van betekenis worden.' Ik zit maar alleen thuis, en anderen ook. Ik ben het "ieder voor zich" zo zat! Ik hou van mensen, ik wil ze helpen! Maar hoe?' Ze zou zo graag iets zou willen doen met haar ervaring als cliënt in de geestelijke gezondheidszorg, verzuchtte ze. 'Ik wil mijn ervaringen inzetten bij het helpen van anderen die ook met de GGZ te maken hebben gehad.' Ik vroeg Sara of ze mensen kende met een vergelijkbare psychiatrische achtergrond. Dat zette haar aan het denken. Er schoten haar een paar namen te binnen. Ik nodigde haar uit om deze mensen bijeen te roepen. In een groepje kun je je wensen en verlangens delen. Zelf was

ik inmiddels op de hoogte geraakt van de mogelijkheden om in Utrecht werk te maken van je cliënt-ervaringen. Dan kun je een zogenaamde 'ervaringscoach' worden, voor hulp aan lotgenoten. Dat is een waardevolle functie. Het nieuwe groepje komt nu om de week bij elkaar. We zoeken stap voor stap naar ieders kwaliteiten en verlangens. Vanuit kwetsbaarheid naar kracht. In de groep luisteren we zorgvuldig naar elkaar. Ik ervaar dat als een kostbaar gezamenlijk proces, een soort 'heilige springprocessie': Drie vooruit, twee naar achter, drie vooruit, twee naar achter. Met lieve mensen, die net als u en ik zo graag van betekenis willen zijn.

Heb het goed, en beste groet,
Titus Schlatmann, Pastoraal werker
Stichting Buurtpastoraat Utrecht.

Waarom wachten tot het laatste moment? Maak nu alvast kennis met Barbara.

Dat het moment van afscheid een keer komt, staat vast. Voor ieder persoon. Hoe dat moment eruit mag komen te zien, kan op allerlei manieren worden ingekleurd. Het lijkt vaak 'zo ver weg'. Toch kan het verlichting geven, om uw persoonlijke wensen nu alvast kenbaar te maken. Voor uzelf, maar ook voor uw naasten.

Barbara uitvaartverzorging werkt sinds 1955 aan het waarmaken van de persoonlijke wensen van allerlei mensen. Zodat ieder afscheid even uniek en bijzonder wordt, als de persoon zelf. Wilt u alvast van gedachten wisselen over uw persoonlijke afscheidswensen? Kom dan langs in Utrecht of Vleuten en maak kennis met de mensen en de mogelijkheden van Barbara uitvaartverzorging. Bel (030) 296 66 66, of kijk op www.barbarauitvaart.nl

Barbara uitvaartverzorging | Egginklaan 51, 3527 XP Utrecht | Nieuwe Vaart 5, 3451 AH Vleuten | T 030 296 66 66 | E info@barbarauitvaart.nl | W www.barbarauitvaart.nl

Enkele kerken uit het gebied van onze huidige Ludgerus-parochie, die al eerder aan de eredienst onttrokken, gesloten of zelfs gesloopt worden:

Emmauskerk, nu moskee, opgegaan in de Rafaëlparochie

O.l.v. van Goede Raad: gesloopt, opgegaan in de Antoniusparochie

Monicakerk, gesloopt, opgegaan in de Nicolaas-Monicaparochie

Maria ten Hemelopneming, gesloopt, opgegaan in de Josephparochie

Kerksluitingen

Onbegrip, boosheid, verdriet, machteloosheid. De emoties rondom het voornemen om in onze Ludgerusparochie vijf van de zes kerken aan de eredienst te onttrekken, lopen hoog op. Niet alleen in onze eigen parochie; ook de landelijke pers maakt geregeld gewag van de kerksluitingen. De redactie van Ludgerus Magazine heeft gemeend haar kolommen beschikbaar te moeten stellen om aan die emoties ruimte te bieden. Waar je een themanummer over Pasen zou verwachten, is er nu gekozen voor een heel ander thema. Maar welk thema eigenlijk?

'Kerksluitingen', staat er op de omslag. Maar is dat het thema? Is het thema niet veeleer: wat is kerk zijn? Is dat gezamenlijk de eucharistie vieren? Of is dat de gemeenschap kunnen blijven die je al sinds jaar en dag bent? In deze Ludgerus Magazine hopen we met elkaar te kunnen delen hoe de beoogde kerksluitingen ons raken, welke positie we innemen en hoe we – niettemin – de toekomst tegemoet denken te kunnen gaan. Laten we niet op voorhand pessimistisch zijn: via een omweg wordt dit wellicht toch nog een Paasnummer!

(NB. De redactie heeft een aantal bij haar bekende mensen uitgenodigd om een bijdrage te leveren aan dit themanummer. Daarmee willen we natuurlijk niet andere parochianen, die hun mening of gevoelens ook graag willen delen, uitsluiten. Wie nog een bijdrage wil leveren is van harte uitgenodigd deze af te geven bij of op te sturen of te mailen naar de redactie – adres: Parochiesecretariaat, zie pag. 2 -, zodat we die in een eerstvolgend nummer van Ludgerus Magazine kunnen opnemen.)

Ik zet mijn boog in de wolken

- Door Henk Brussel, namens het Projectteam -

Elke veertien dagen zijn we als projectteam 'Als Ludgerus verder...' bijeen. Buchra uit Syrië, Penelope uit Mexico, Monique uit Zuilen, Lex uit Haarlem, Gerrit Jan uit Varsseveld en Henk uit de Zaanstreek. We komen uit alle windstreken en samen denken we na over een toekomst voor de Ludgerus-parochie.

Aan het begin van elke bijeenkomst openen we met een korte bezinning. Afgelopen donderdag was dat uit Genesis 9, 12-17. Na de zondvloed

doet God aan Noach de belofte dat Hij nooit meer de mensen en de dieren door een grote overstroming zal doden. Als teken van zijn trouw zet Hij zijn boog in de wolken, elke keer als het regent. Als vanzelf wordt de burgeroorlog in Syrië ter sprake gebracht, het moorden van IS, de grote ziektes in Afrika, mensen staan elkaar naar het leven, het lijkt wel de tijd voor de zondvloed. In het klein roept de chaos in de wereld ook verwantschap op met het gebrek aan samenhang in de parochie, met het gebrek aan zin om er samen iets van te maken met elkaar. Dit alles uitgedrukt in een zin die we regelmatig horen 'Denk maar niet dat ik naar Overvecht ga!' Maar waarom eigenlijk niet?

De vreugde van de ontmoeting

De belangrijkste ervaring die wij in het projectteam opdoen is dat het leuk en inspirerend is om elkaar te leren kennen. We komen overal vandaan en een opdracht brengt ons samen. Nieuwe mensen, met nieuwe verhalen scheppen vreugde en inspireren. Nieuwe energie leidt tot meer bezieling in de bestaande activiteiten of leidt mogelijk tot nieuwe activiteiten. Zo kijken wij er tegen aan en we hopen dat we anderen kunnen infecteren met deze kijk. Om deze ervaring op te doen moet je wel van je plek af komen, in beweging komen en het vertrouwde durven te verlaten. Dat hoeft niet permanent, maar wel af en toe, en

als het bevalt doe je het misschien wel vaker. In de Bijbel stikt het van de verhalen van mensen die op weg gaan, het onbekende avontuur tegemoet, met de toezegging dat God er zal zijn.

Thuiskomen in 'Overvecht'

Samen een nieuwe gemeenschap vormen is geen sinecure. Het is de bedoeling dat alle zes de gemeenschappen samen één nieuwe gemeenschap vormen. De Rafaël-gemeenschap is niet de gastheer en de andere vijf de gasten. De vrijwilligers van de één gaan niet louter lopen zorgen, de gelovigen van de andere vijf hebben niet alleen maar te volgen. Dat gaat niet werken. Behalve dat het goede begeleiding vraagt en het een tijd wennen zal zijn voor iedereen, kunnen we misschien activiteiten organiseren die het thuis komen helpen bevorderen. We denken bijvoorbeeld aan 'Kom over de drempel'-vieringen. Geloofsgemeenschap X sluit in een bepaald weekend in de periode oktober/november van dit jaar haar kerk en verzorgt met al haar vrijwilligers de viering op de

Rafaël-locatie. De vrijwilligers leren de locatie kennen, parochianen van gemeenschap X gaan mee naar deze viering in Overvecht, en de Rafaël-gemeenschap leert gemeenschap X en haar liturgische gebruiken en gewoontes kennen.

Iedereen wordt uit zijn comfortzone gehaald. Na afloop kunnen we een rondleiding verzorgen en een koffietafel-ontmoeting.

Actief in je eigen wijk

'Overvecht' betekent niet dat je eigen gemeenschap en je eigen wijk er niet meer toe doen. Integendeel zelfs. De parochie sluit geen geloofsgemeenschappen. We hopen dat elke gemeenschap inspiratie vindt en de kracht heeft om voor zichzelf een toekomst te

zien met activiteiten waarin het Evangelie in woord en daad wordt geleefd. Bijeenkomsten rondom de Bijbel, geloofsgesprekken, ziekenbezoekwerk, ontmoetingsactiviteiten, meditatie en bezinning, het is er al of het kan worden opgezet.

Parochiebestuur en pastoraal team hebben toegezegd dit werk maximaal te ondersteunen, binnen de mogelijkheden.

Zelfstandigheid in verbondenheid

De overheersende gedachte is dat de lokale geloofsgemeenschappen de meeste kans op een langer voortbestaan hebben als de schaal en de omvang waarop ze nu opereren kleiner wordt. Daarmee wordt de last kleiner en hopelijk komt nieuwe energie en inspiratie vrij. Inspiratie, die hopelijk ook gevonden wordt in 'Overvecht', tijdens de liturgische bijeenkomsten en andere activiteiten voor de gehele parochie. Laten we die weg met elkaar opgaan, ten slotte zet God voor ons zijn boog in de wolken.

Projectteam voor de parochie onderweg naar een nieuwe gebedsplaats.

Afgelopen najaar heeft het parochiebestuur het besluit genomen om begin 2016 in de Ludgerusparochie op zondag slechts op een plaats de liturgie te vieren. Voor de uitvoering van dit besluit heeft het parochiebestuur een projectteam ingesteld met een tweeledige opdracht. Allereerst begeleidt het team de overgang van zes kerken naar een vierplaats in de parochie. De vierplaats van de parochie wordt, door een eerder genomen besluit van de bisschop over het eucharistisch centrum, de Rafaëlkerk. Ook zijn vanaf die datum het centraal secretariaat en het pastoraal team in de Rafaëlkerk gehuisvest. De andere taak van het projectteam is hulp bieden aan de lokale gemeenschappen bij het vorm geven aan de katholieke aanwezigheid in de wijk vanaf het moment dat het kerkgebouw buiten gebruik is. De groep is aangesteld voor een periode van twee jaar. Ze komt elke twee weken een avond bij elkaar. De leden van het team zijn mensen die op verschillende plaatsen in de Ludgerusparochie actief zijn. In alfabetische volgorde van de voornaam zijn het Bouchra Hanna, Lex Janssen, Monique de Goeij en Penelope Velasco. Bouchra komt van geboorte uit Syrië. Zij is kerkganger en vrijwilliger in werkgroepen voor catechese in Overvecht. Lex kent de parochie op verschillende plaatsen door zijn rol als voorganger; hij is diaken. Monique is lid van de pastoraatsgroep en het koor van de Josephkerk. Penelope verzorgt het secretariaat van de Nicolaas-Monicagemeenschap en daarnaast is zij actief in de Spaanstalige gemeenschap van het kerkcentrum in Ondiep. Naast genoemden zijn Henk Brussel, projectbegeleider, en ondergetekende lid van de groep. Door persoonlijke omstandigheden heeft een lid al afscheid moeten nemen. Nieuwe leden, mensen die aan de toekomst van de kerk in Utrecht willen werken, zijn daarom nog steeds van harte welkom.

Gerrit Jan Westerveld, pastoraal werker.

Uit de Vastenbrief van kardinaal Willem Eijk:

‘De wintertijd lijkt nog niet voorbij’

We hebben ‘de donkere dagen voor Kerst’ al bijna twee maanden achter ons liggen, maar echt licht lijkt het nog niet te willen worden. Veel nieuwsberichten stemmen ons somber, met als recent dieptepunt de aanslagen in Parijs. Ook de oorlog in Syrië en Irak houdt de gemoederen bezig. En in de Oekraïne is er de voortdurende dreiging van verdere escalatie. Deze mondiale onrust die soms akelig dichtbij komt, roept bij velen gevoelens van onmacht en onzekerheid op.

Onder onzekerheid gaan velen in Nederland gebukt: de economische crisis heeft diepe sporen getrokken in de samenleving en in het leven van gezinnen. Deze crisis, die vooral Europa jarenlang beheerste, lijkt weliswaar over haar hoogtepunt heen, de nog prille economische groei gaat aan velen vooralsnog voorbij. Zij zuchten onverminderd onder werkloosheid, schulden en een te duur huis. Het is deze onrechtvaardigheid waar paus Franciscus op wijst wanneer hij stelling neemt tegen de uitwassen van het kapitalisme. Hij herinnert ons eraan dat het onze evangelische opdracht is om die scheefgroei niet voor lief te nemen, maar te blijven streven naar een rechtvaardiger verdeling. Ook voor de R.-K. Kerk in Nederland lijkt de wintertijd nog niet voorbij. Ons land telt voor het eerst meer atheïsten dan mensen die in God geloven. Het moderne individualisme verdraagt zich maar moeilijk met het rooms-katholieke geloof, waarin juist de gemeenschap zo’n belangrijke rol speelt. Wij gelovigen vormen immers allen tezamen de ledematen van de Kerk die Christus is. We komen samen om het sacrament van de Eucharistie te vieren.

De ontkerkelijking wordt in ons eigen Aartsbisdom Utrecht steeds zichtbaarder, doordat vele parochiebesturen zich genoodzaakt zien kerkgebouwen te sluiten. Dat zorgt bij de direct betrokkenen voor diepe gevoelens van verdriet. Maar ook bij mij. Iedere keer als ik een verzoek krijg van een parochiebestuur om een kerkgebouw aan de eredienst te onttrekken, doe ik dat met pijn in het hart.

Bij nogal wat mensen geeft dit alles verwarring en boosheid. Belangrijk is echter om niet in die boosheid te volharden. Het is juist zaak open te blijven staan, open voor God en open voor de medeparochianen met wie we gezamenlijk de Kerk vormen. Dat geldt voor de kerken die open blijven voor de Eucharistie en andere sacramenten, alsook voor dorpen en stadswijken waar geen kerkgebouw meer is. Daar kunnen we als katholieken op andere momenten samenkomen om elkaar nabij te zijn en ons geloof te verdiepen door gebed, de Schrift, catechese. Met het verdwijnen van een kerkgebouw verdwijnen immers niet ons geloof en Kerk-zijn.

We worden als gelovigen steeds meer uitgedaagd om te getuigen. We zullen meer dan voorheen voluit missionair moeten zijn in eigen leefomgeving. Als 70ste opvolger van de heilige Willibrord ben ik mij ervan bewust dat die missionaire taak niet alleen rust op mij, maar – heel belangrijk – op ons allen, ieder met een eigen roeping en verantwoordelijkheid.

Tijdens de Veertigdagentijd bereiden we ons voor op het Hoogfeest van Pasen. Christus is opgestaan uit de dood en heeft daarmee voor ons de weg bereid naar het huis van de Heer. De voorbereiding is dan ook een serieuze zaak, een tijd van vasten, van meer gebed en van zelfonderzoek. Dat vasten is een hulpmiddel om ons te richten op waar het werkelijk om gaat en ons open te stellen voor God. Door te vasten, stellen we ons bovendien meer open voor onze medemens in nood, in wie wij Christus kunnen herkennen.

Ik wens u allen van harte een vruchtbare en gezegende Veertigdagentijd toe.

W. Eijk

+ Willem Jacobus kardinaal Eijk,
Aartsbisschop van Utrecht

Hier is God aanwezig

- Door Yosé Höhne-Sparborth -

Onze parochiaan Zr. Yosé Höhne-Sparborth verbleef rondom de jaarwisseling in Kirkuk in Irak. Ze was er op uitnodiging van de dominicaanse bisschop Mirkis, die het afgelopen jaar ook in onze parochie op bezoek was en voor wie we toen de Vastenactie hebben gehouden. Yosé hield een uitgebreid dagboek bij en put daar nu uit, om een standpunt in te nemen in het vraagstuk waarvoor we zelf als parochie staan: wat is er nodig om een geloofsgemeenschap te zijn?

Laat ik beginnen met de Dominicaan Brian Pierce uit de Verenigde Staten, die samen met de Britse Dominicaan Timothy Radcliffe (Generaal van de orde in de jaren 90) bij hun bezoek aan Irak tegelijk met mij logeerden bij de zusters Dominiicanessen in Erbil. Op 14 januari ging hij voor in de Eucharistieviering bij de zusters, en hij had twee dagen bezoeken aan vluchtelingenopvangplaatsen achter de rug. Daaronder een kamp waar weliswaar inmiddels wooncontainers waren geplaatst op voor die gelegenheid gestort beton, maar in de haast was vergeten om afwateringsleuven in dat beton te leggen. En het regende dagen achtereen in Erbil. Om doucheplek, toilet of gezamenlijke keuken te bereiken, moest iedereen door het water sloffen, 10 cm hoog op diverse plaatsen. En dan je wooncontainer in, die ene ruimte van 4x7 meter om te leven en met de hele familie te slapen. Familie, dat wil zeggen: opa, oma, kinderen, kleinkinderen. In augustus verlieten 200.000 mensen in één nacht in paniek hun steden en dorpen. Alles vluchtte mee: pasgeboren baby's, barende vrouwen, blinde kindertjes of volwassenen, dove kindertjes,

downsyndroom kindertjes en volwassenen in rolstoel, stervende mama's en papa's en oma's en opa's. Alles. Ook huisdieren, hoewel die soms vergeten werden in de haast.

Dat allemaal leeft nu in die containers... en moet dan door het water soppen. Pater Brian vroeg zich in de preek hardop af: "Waar is God? Ik voelde die Auschwitzvraag: waar is God? En ik weet het. Ik weet waar God is. Hier is God. Precies hier, in deze troosteloosheid, Hij lijdt met deze lijdenden. En Gods Aanwezigheid wordt nog sterker, in elk van u die in deze troosteloosheid Gods liefde waarneembaar maakt."

Kerstmis op z'n Amerikaans

Ik liep dat diepe gevoel: hier is God aanwezig, ook op in twee kerkruimten, beide in Sulemania, de tweede stad van Koerdisch Irak, in het noord-oosten. De Sint Jozefkerk, Chaldeeus katholiek, een grote moderne kerk met de gebruikelijke bijruimtes, zat tot de nok vol met vluchtelingen. Alleen de kerkruimte zelf was nog vrij. Daar werden dus alle gemeenschapsfeesten gehouden. Ik kwam er aan samen met de jongerengroep uit Kirkuk, die mét de jongerengroep van Sulemania

een kerstmiddag verzorgde voor de vluchtelingenkinderen. Een middag waarop veel gelachen zou moeten worden. Want lachen is therapie. Kerstmis gevierd op zijn Amerikaans: allemaal een kerstmuts op, gezichten beschilderd, kerstmannen- en vrouwen in polonaise, samen met een clown. En cadeautjes. Midden in die feestvreugde die voor mij meer aan carnaval deed denken wist ik: "Hier is God aanwezig, En God ziet dat het Goed is." Na dat feest ging ik mee naar het Mariaklooster, een retraiteklooster waar nu 200 vluchtelingen worden opgevangen. Ze zitten overal: in de bibliotheek vier gezinnen, in de kapel tien families. Allemaal door doeken gescheiden. Er is nog een deel van de kapel over, daar vierden we elke dag de Eucharistie. Het altaar, tabernakel en de godslamp zijn nog zichtbaar, maar niet meer te gebruiken: die trappen geven toegang tot twee 'woningen'.

Overdag hoor je de geluiden van de kinderen, baby's en volwassenen opklinken vanachter al die doeken. Pater Jens zit elke dag op de grond voor de Eucharistieviering, voor hem wordt een tapijtje uitgespreid dat speciaal daarvoor bewaard wordt. Daarop kelk, pateen, kaarsen. Op

kussens zitten de kinderen in een kring om hem heen, geven water aan, wijn, brood. Houden de kaarsen vast bij de lezingen. Op de enkele kerkbanken die er nog zijn, zitten de volwassenen. De was hangt over de doeken. De families proberen zich in hun 'woningen' stil te houden, maarer zitten vijf baby's tussen, hier geboren. Je voelt de geconcentreerde aandacht, van allen samen, om dit uur van rust en bezinning niet te verbreken. Een uur rust in een zeer onrustige ruimte de verdere dag. De babysysteem die toch opklinkt af en toe vanachter de doeken, onderstreept de stilte. Het kindje dat ineens over de altaartrappen klimt om naar haar 'woning' te gaan, accentueert de rust. Je ervaart: alles en iedereen in deze ruimte doet mee. Want allemaal samen zijn we geborgen in Gods beschermende Hand. Hier is liefde, aandacht. Hier wordt ellende en uitzichtloosheid dagelijks geleefd als een oefening in gemeenschap, samen uithouden en blijven geloven in Gods trouw. Hier leven we: God is aanwezig midden tussen ons, en daarom kan Jezus aanwezig zijn in dit Brood. God Die deel wil zijn in onze mensengeschiedenis, precies dat is het mysterie van Kerstmis.

God is er!

En toen, vlak voor mijn thuisreis, zag

ik nog zo'n plek. In Erbil was een kleine kerk met groot plein, waar de vluchtelingen nog in tenten leefden. Keurig opgesteld, maar wel een tent, al een half jaar. In augustus 52 graden, nu 0 graden en lager. Ook hier, zoals voor elke kerk, stond buiten een grote kerststal. Maar hier hadden de vluchtelingen gedacht: wij in een tent, Jezus ook in een tent. Inculturatie!

God heeft geen priesters nodig om met ons mensen te zijn. God heeft geen Eucharistieviering nodig om bij ons te zijn. God is er! God deelt onze geschiedenis, ons wonen. En de minste aandacht voor elkaar

laat Gods liefde vonken. In een Eucharistieviering bevestigen we ons aarzelende geloven dat God met ons is. Ons aarzelende geloven wil Eucharistisch bevestigd worden. Maar alleen God in mensengestalten die wij ook kunnen herkennen, bemiddelt dat gevoel van bevestiging: Hier is God. Riten gaf God ons om ons aarzelend vertrouwend geloven te ondersteunen. Maar de riten doen het niet. Waar Gods liefde wordt verduistert, helpen ritens niet. Waar gemeenschap wordt verstoord, helpen ritens niet.

Kerksluiting en Evangelie

- Door Koos Smits -

Heftige discussie in kerkelijk Nederland 2015: kerksluiting! Bisschoppelijke beleidsplannen bedolven onder reacties. Een aardbeving doortrillend tot in Rome. Een wirwar van visies in een kluwen van emoties. Het is inderdaad een drastische ingreep in monumentale

godshuizen en plaatselijke geloofsgemeenschappen. In Utrecht begon de afbraak al 40 jaar terug: twaalf kerken, allemaal gesloopt of verkocht. Altijd "wegens teruglopend kerkbezoek": minder mensen, minder geld! Maar waar is dan de Geest van geloof gebleven?

De mens bestaat uit ziel en lichaam: als de ziel eruit is, sterft het lichaam. De Kerk bestaat uit Geest en

Gemeenschap: als de Geest eruit is, sterft de Kerk. Zo begonnen de apostelen, vervuld van de Heilige Geest, aan hun missiearbeid en stichtten kerken. Welke geest anno 2015 maakt, dat kerken verdwijnen? Zou Paulus niet profeteren: "De Geest van Jezus kan de Kerk herstellen!?" Zou Willibrordus niet profeteren: "De Salvator (= Redder, naam van zijn eerste kerkje) kan jullie redden!?" De Kaski-statistieken vertonen

The Piano Player

Nol van Beek is een ervaren pianist met een zeer brede muzikale belangstelling. Waar mensen in een informele sfeer bijeen zijn zorgt hij voor onderhoudende en muzikaal verantwoorde achtergrondmuziek

Telefoon: 06-29065822
Mail : info@pianoplayerutrecht.nl

www.pianoplayerutrecht.nl

Scan deze QR code

SCHILDERSBEDRIJF JOH VAN DOORN DE BILT B.V.

TEL. 030-2200109 WWW.JOHVANDOORN.NL

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS

**Begraafplaats
St. Barbara**

Prinsesselaan 2
3583 GZ Utrecht
t 030 251 56 15

www.begraafplaats-sintbarbara.nl

A photograph of a Gothic church with a tall spire, surrounded by a cemetery. A large, flowing purple ribbon graphic is overlaid on the right side of the image.

constante afname van kerkbezoek en kerkbijdrage: reorganisatie is noodzakelijk. Verschillende bisschoppen zoeken verschillende oplossingen. Het plan van Kardinaal Eijk evenwel wekte heftige reactie: Protest van Professoren en Priesters (emeriti). Grootste punt van weerstand: "de kerk van boven" ontnemt "de kerk van beneden" haar thuis. Belangrijkste argument werd geciteerd uit het 2^e Vaticaans Concilie: "Kerk als Volk Gods". Echter! In de Bijbel luisterde het (Joodse) Volk Gods niet naar God, verdwaalde in de woestijn, stierf door halsstarrigheid. En in de kerkpraktijk stierven recente vitaliteitsplannen een zachte dood. Kortom, is het niet het "Volk Gods" dat het geloof verliest en de kerk verlaat?

Theïsme en ietsisme

Enkele jaren terug stond in tijdschrift *Communio*: "Ongeloof onder de gelovigen probleem nummer één binnen de Katholieke Kerk in Nederland". Immers, bij velen is "God Vader" problematisch geworden; bij de helft is Jezus nauwelijks meer de "Zoon van God"; bij een minderheid nog leeft "de H. Geest". Een kwart gelooft in een persoonlijke God (theïsme); de helft gelooft in een hogere kracht (ietsisme); een kleine groep gelooft waarlijk in Christus. Maar, als Gods Geest niet leeft in de harten der gelovigen, hoe zal de Kerk (over)leven? Als Christus het Godsvolk niet uit de woestijn leidt, welk beleidsplan wel?

Christus is Hoofd van Zijn Lichaam, Brudegom van zijn Bruid, Herder van Zijn kudde, Heer van Zijn Kerk. Al deze titels verbeelden de persoonlijke relatie van Christus met ons, of zoals Hij zegt bij het Laatste Avondmaal (Joh. 17, 21) : "Dat zij allen één

mogen zijn, zoals Gij, Vader, in Mij en Ik in U. Dat zij ook in Ons mogen zijn." Omgekeerd, doel van de Kerk en alle sacramenten is, dat wij in persoonlijke relatie treden tot Christus, biddend, gelovend, hopen, binnend. Kunnen wij niet met alle lokale raden, besturen, koren en groepen ons weer helemaal richten op Christus?

Kwaliteit van gelovigen

Beleidsplannen tellen vele pagina's. Jezus proclameert zijn Evangelisch beleidsplan in één vers (Marcus 1,15): "De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij. Bekeert u en gelooft in het Evangelie". Eerst beschrijft Jezus het werk van God, dan vraagt Hij onze medewerking. Jezus sprak niet tot heidenen, maar tot Joden die de Bijbel lazen en naar de synagoge gingen. Zo spreekt Jezus ook tot ons, gedoopte katholieken: "Bekeert u. Bemin God met heel uw verstand, hart en al uw krachten". Kunnen wij niet na 40 dagen bidden en vasten ons in de Paasnacht weer volledig aan Christus toewijden?

In reacties werd geopperd: "Laat de Kerk de wijdingsnormen verruimen

en meer priesters wijden." Echter, het gaat niet om kwantiteit van priesters, maar om kwaliteit van gelovigen, die zoals Maria volledig 'ja' zeggen (Lc 1), hun lauwheid overwinnen (Openb. 3, 16) en Christus totaal volgen (Mt 9, 9). Tegenwoordig spreekt men van "vrijwilligerskerk", maar is een kerk van bidders en gelovigen niet veel belangrijker? Kijk naar die kerken, waar de relatie met Christus centraal staat, waar geen priesters zijn maar wel veel jongeren! Kunnen we geen oecumene opstarten tussen Katholieke en Evangelische gemeenschappen?

Bekering en kerkopbouw

Rond kerksluiting is veel vergaderd, maar weinig gebeden, niet voor behoud van gebouwen, laat staan voor behoud van geloof. Bidden wij "Heer, vermeerder ons geloof!" en "Heer, laat de mensen (terug)keren naar geloof en kerk!" Werd het Bijbelse Pinksterfeest niet voorafgegaan door gebed, met Maria, in de zaal van het Laatste Avondmaal? Bidden en offeren wij voor wederopbloei van de Kerk! Primaire zorg is niet het kerkgebouw, zelfs niet de geloofsgemeenschap, maar het Christusgeloof! Kunnen wij niet bidden om een nieuw Pasen (bekering) en een nieuw Pinksteren (kerkopbouw)?

Parochianen gaan wel rond om kerkbijdragen op te halen. Mooi! Maar waarom niet in de buurt zoeken naar oude en nieuwe gelovigen? Waarom niet met vreugde spreken over onze liefde tot God? Waarom niet als Evangelische Katholieken rondgaan en met de mensen spreken over: "Wie is Christus voor u?" en luisteren naar Zijn woord: "Ik ben met u, tot het einde der tijden!" (Mt 28, 20).

Fusie! Kerksluiting?

In alle rust heb ik artikelen nog eens doorgelezen vanuit verschillende gezichtspunten, praatprogramma's beluisterd. De fusie, waar ook wij mee te maken hebben, is naar mijn gevoel niet een samen kijken hoe en welke mogelijkheden er bestaan om op locatie als gemeenschap door te gaan, nee er werd een eucharistische centrum aangewezen: daar en daar alleen mag in de nabije toekomst liturgisch gevierd worden en op andere plekken niet op zondagen. De kerk wordt aan de eredienst onttrokken. Hiermee wordt het hart van de gemeenschap er uit gehaald naar mijn idee. Tachtig tot negentig procent van de parochianen kan of wil niet mee naar dat eucharistisch centrum.

Steeds hoor ik vanuit het bisdom zeggen: "Niet kardinaal Eijk sluit kerken maar dat doen de besturen."

Dit kan er bij mij niet helemaal in. Wat als een bestuur, zoals bij ons, als tijdelijke voorzitter de hulpbisschop toegewezen heeft gekregen? In korte tijd zijn er bovendien meerdere bestuursleden afgetreden omdat ze de druk van het bisdom niet meer aan kunnen. Nieuwe bestuursleden zullen in ieder geval achter het beleid van het bisdom moeten staan. Op deze wijze komt er vanzelf een bestuur dat in de toekomst meegaat met de richting die de kardinaal aangeeft. Ik/wij missen een pastor die met de geloofsgemeenschap meedenkt., hen stimuleert.

Menigmaal, ook in zijn vastenbrief, heeft kardinaal Eijk het over "een missionaire kerk". Mijn eigen ervaring, na ruim 20 jaar werkzaam te zijn geweest in Tanzania, is dat een missionaire kerk naar de mensen toe gaat om hen te ondersteunen. Daar ter plekke zijn mensen die getraind zijn

om met en voor de gemeenschap te zijn. Ze komen samen om te bidden en te vieren, juist ook op zondagen. Vitale geloofsgemeenschappen! Er is contact met de hoofdparochie maar slechts enkele keren per jaar gaat men daarheen. Kerk zijn gebeurt voor hen dichtbij, in het dorp.

Ons kerkcentrum is ook belangrijk voor de wijk, juist omdat het een neutrale plek is. Op dit moment kijken wij als locatieraad naar wat mogelijk is met het gebouw, kunnen we er een koper voor vinden? Kunnen we in een gedeelte blijven samenkomen? Lukt dit niet, dan zal ieder naar een eigen oplossing zoeken, in de buurt of voor de televisie. De gemeenschap valt dan uiteen. Naar het eucharistisch centrum zullen de meeste echter niet gaan. Deze situatie baart me zorgen.

Kitty Andree (locatie Nicolaas Monica)

Beul of lijkschouwer?

Het kerkgebouw waar ik mijn communie- en vormselfeest vierde, staat in een winkelstraat. Voor de kerk zijn een aantal parkeerplaatsen waar het winkelend publiek dankbaar gebruik van maakt. Meer dan twintig jaar geleden werd het kerkgebouw aan de eredienst onttrokken. Ontevreden mensen,

stukken in de krant. In die periode parkeerde mijn schoonmoeder voor de kerk. Ze werd aangesproken door een haar volstrekt onbekende man die zei: "Vindt u het ook geen schande dat deze kerk dicht gaat?" Mijn schoonmoeder stelde een wedervraag: "Kwam u er dan en betaalde u hier uw kerkbijdrage?" "Nee," zei de man, "ik ben al jaren

niet meer kerkelijk, en met het betalen van een bijdrage ben ik nog langer geleden opgehouden."

"Dan heeft u geen reden om te klagen en hebben de mensen die hier wel komen juist reden om zich te beklagen over u," antwoordde mijn schoonmoeder. In diezelfde tijd deed ik rijexamen. De eerste keer zakte ik als een baksteen. De examinator

LAURENS BAAS MEDICOACHING
MANAGEMENT IN VERBINDING

coaching mediation training
met het oog op inspirerende samenwerking

dokters worden er beter van

Kennedylaan 2 3533 KH Utrecht tel 030-2947193 E contact@laurensbaas.nl
www.managementinverbinding.nl

ANBI nr. 813846481

Sint Thomas Stichting
Katholiek onderwijs in India is mogelijk door uw hulp.
Wilt u ons helpen?

www.ststart.nl • Pastoor G. Paimpillil • Tel. 0650.813862

IBAN: NL22 ABNA 0477 6873 34, t.n.v.
St. Thomas Stichting Driehuizerkerkweg 113
1985 HB Driehuis

vroeg me naar mijn reactie op de uitslag. "Ach," zei ik, "u bent niet de beul, maar slechts de lijkschouwer." In 2015 zijn in onze parochie velen teleurgesteld dat het kerkgebouw in hun wijk eind dit jaar gaat sluiten. Ik voel met hen mee. Maar net als

in mijn geboorteplaats maakte het verlies aan kerkgangers, de afname van het aantal vrijwilligers en de verminderde kerkbijdragen, dat het parochiebestuur 'iets' moest doen. En dat heeft het Ludgerusbestuur gedaan. Misschien had het een onsje

minder gekund. Echter in hoofdzaak was het bestuur niet de beul, maar vooral de lijkschouwer.

Lex Janssen (diaken Ludgerusparochie)

Hoezo decentralisatie?

De Josephkerk, een monument met een monumentaal orgel, met een geweldige akoestiek en met een kleine, maar zeer trouwe gemeenschap. Utrecht met vele kerken, een stad die zich noemt kerkenstad en na de laatste aanwinst ook korenstad.

Dat er een vergrijzende katholieke gemeenschap is, te weinig mensen in de kerk komen en er daardoor financiële tekorten ontstaan, duidelijk! Dat er iets moet gebeuren, ja, maar niet zo! Een veel gehoord argument: de kardinaal sluit niet de kerken, dat doet het kerkbestuur. Maar dat bestuur wordt ook voor het blok gezet doordat er eucharistische centra worden aangewezen, waar iedereen naar toe moet.

Het is heel vreemd om in een keer vijf kerken te sluiten, om zo'n 1/3 van de stad Utrecht aan te pakken en van zijn kerk te "beroven". Vreemd, omdat men daar aan de andere

kant van Utrecht, waar ook vijf kerken staan, niet met iets soortgelijks bezig is. Dat schijnt de "rijke" kant van Utrecht te zijn. Is het niet vreemd om juist in die minder draagkrachtige wijken de kerk te sluiten? Is de Kerk dan niet één?

Dat er veel mensen naar die ene overgebleven kerk zullen gaan, is een illusie. Ze kunnen fysiek niet of moeilijk, voelen zich daar niet thuis en haken af, eveneens met hun financiële kerkbijdragen. De paus heeft het over decentralisatie en hier moet alles bij elkaar!? Ooit gehoord van die enorme ziekenhuizen en scholen, waar niemand elkaar echt kent en zich verantwoordelijk voelt.

Te kort aan priesters? Zeker, ook daar is de grijze golf aanwezig, maar staat er niet in Mattheus 18 vers 20 "Want waar twee of drie in mijn naam bijeen zijn, daar ben ik in hun midden". In de Joseph-kerk wordt veel aandacht besteed aan de

Woord- en Communiediensten, die met een vooruitziende blik in de jaren 80 werden ingesteld met het oog op het toekomstig gebrek aan priesters.

Tot onze kerken behoren ook andere groepen gelovigen, die in hun eigen taal en met hun eigen gebruiken ook hun katholieke geloof willen belijden. Deze moeten toch ook hun plaats hebben? In de Joseph-kerk is onder andere een grote groep Serven actief, ondermeer met kinderen.

Hoe dan wel? Probeer één of meerdere kerken te verkopen, met die opbrengst kan de parochie weer even voort, en onttrek ze niet aan de eredienst tot de verkocht zijn (leegstand kost ook geld). Als de kerk dan dicht moet, is er naar mijn gevoel minder weerstand daartegen: verdrietig, maar niet zoals nu: kwaad en opstandig!

Joke van der Molen-Ebbe (Josephkerk)

Beziëld Verband

Op 7 februari is Jeroen Kwaaitaal, lid van de pastoraatsgroep van de Antoniuslocatie, naar de bijeenkomst van Beziëld Verband in Amersfoort gegaan. Daar kwamen verontruste katholieken bij elkaar, die zich zorgen maken over de kerksluitingen, niet alleen in de Ludgerusparochie, maar ook elders in het bisdom, en zelfs nog daarbuiten. Jeroen

doet verslag (zie ook: http://www.beziëldverbandutrecht.nl/files/Verslag_Wij_gaan_door_7_feb_2015.pdf)

Het gaat bij de grote sanering van het bisdom niet om de lokale gemeenschappen, het gaat om de Eucharistische centra. Zelfs bloeiende gemeenschappen worden zonder pardon gesloten, zo werd in Amersfoort gemeld. Nogal

wat leden van parochiebesturen voelen zich in de maling genomen; ze hebben ingestemd met een fusie in het vertrouwen dat het bisdom de lokale gemeenschappen wilde bedienen. Toen het geld en de gebouwen eenmaal overgedragen waren, kwam de aap uit de mouw: kerksluiting.

In Amersfoort werd duidelijk dat mensen niet blijven steken in

slachtoffergedrag; men neemt het heft in handen. Links en rechts zijn groepen zich aan het loszingen van het bisdom. Er zijn initiatieven om vanuit lokale gemeenschappen een stichting op te richten om onafhankelijker van het bisdom te kunnen opereren. In Twente ziet men alle dorpskerken verdwijnen; dat laat men niet gebeuren. Daar wil men onderzoeken of de parochie kan overstappen naar het bisdom Groningen, waar de bisschop, Mgr. De Korte, een meer pastorale visie heeft op de toekomst van de kerk.

Er was veel belangstelling voor een

verhaal van buiten het bisdom, van de bloeiende gemeenschap Antonius in Beweging, uit Best; een zelfstandige parochie die weigerde aan een op handen zijnde fusie mee te werken. Het parochiebestuur is vervolgens ontslagen, waarna ze als stichting een eigen kerk zijn begonnen. Antonius in Beweging richt elke zondag in een buurthuis een kerk voor 200 bezoekers in; de pastores zijn meegegaan en in dienst van de stichting.

Er waren nog meer verhalen. Uit Oldenzaal of Elburg (een kerkdorp) bijvoorbeeld. En ook

elders zijn er initiatieven. Zo is er een verbond van verontruste parochianen Nederland opgericht (www.verontrusteparochianen.nl), heeft een groep professoren een manifest uitgegeven (http://www.professorenmanifest.nl/files/PM2_definitief.pdf) en is er de mogelijkheid om een petitie tegen het 'Afbraakbeleid' van Bezielde Verband te tekenen. Kijk daarvoor ook op www.bezieldeverbandutrecht.nl. Die petitie wordt verzonden naar paus Franciscus.

Jeroen Kwaaitaal (Antoniuslocatie)

De kerk is geen moederkerk meer

In een tijd van grote secularisatie en vervlakking zorgt de kardinaal in het aartsbisdom Utrecht voor versnelde kerkverlating. In onze Ludgerusparochie kan ik de zorgen om het aantal leden en de inkomsten helemaal begrijpen. Dat kerken met dure verwarming niet eindeloos voor hele kleine gemeenschapjes beschikbaar kunnen blijven, snap ik helemaal. Maar nergens hebben de bestuurders het over de dwang om met zoveel mogelijk parochianen gebruik te gaan maken van het ene, door het bisdom uitgekozen eucharistisch centrum. Dat voelt als dwang, alternatieve vieringen mogen niet gelijktijdig

plaatsvinden met die ene, zaligmakende viering in Het Eucharistisch Centrum. Op zondag wordt alles wat anders dan een H.Mis is tegengewerkt. Kleinzielig en inderdaad totalitair. Parochies, nu locaties, die decennialang andersoortige vieringen hebben gehad, moeten nu weer aan de norm van de kardinaal voldoen. Voor onze kinderen, maar vooral ook kleinkinderen is dit onvergeeflijk. Met deze restauratie annex zuivering zullen volgende generaties nooit binnentreden in die grote Moederkerk. De kerk is geen moederkerk meer, maar een vaderkerk: slechts op mijn voorwaarden mogen jullie binnentreden, alles is voorwaardelijk.

Waar staan die voorwaarden in de Bijbel? Staat er niet 'Laat de kinderen tot Mij komen?' Kardinaal Eijk en zijn staf weten echt alles beter. Dat doet afbreuk aan de rijke traditie van een gastvrije kerk, die oprecht open is en waar vele (aparte) woningen zijn voor de zeer diverse parochianen, immers vogels van allerlei pluimage.

Een goed initiatief van Ludgerus Magazine om nu ook gehoor te geven aan de grieven en niet slecht diplomatiek/strategisch te handelen. Wij zouden, met onze vele kinderen en kleinkinderen, graag binnenboord willen blijven...

Wieger en Paulien Rozema

Boos, verdrietig en teleurgesteld

Natuurlijk zijn zeer velen in de Dominicus boos, verdrietig en teleurgesteld vanwege de gedwongen centralisatie van de

zondagse vieringen in één kerk. Boos, verdrietig en teleurgesteld over het feit dat onze kerk, ons huis van samenkomst, te koop wordt gezet zonder dat daar overtuigende argumenten voor zijn. Boos, verdrietig

en teleurgesteld vanwege de onzekere toekomst. De afgelopen jaren hebben we in besturen en commissies steeds onze bezwaren en zorgen naar voren gebracht en onderling hebben wij onze emoties

gedeeld. Maar een tijd geleden hebben we besloten om daar niet in te blijven hangen, maar om vooruit te kijken.

Dit hele jaar houden wij onze zondagsvieringen zoals we dat in de Dominicus al decennialang doen: met lekenvoorgangers en met vaste priester-voorgangers, met een goede liturgie en stevige preken, met bloemen en muziek, met jong en oud. Nog meer dan anders voelen wij ons daarin met elkaar verbonden. En natuurlijk gaan ook alle andere activiteiten gewoon door.

Daarnaast zijn wij bezig met het ontwikkelen van plannen voor ná 1 januari 2016. Wij willen heel graag

invulling geven aan de oproep van het Ludgerusbestuur om 'op vernieuwde voet verder te gaan om met elkaar geloofsgemeenschap te zijn in de wijk'. Onze contacten in de wijk, met school en verenigingen, gebruiken wij om samen na te denken over de rol van de kerk in onze wijk, in de samenleving in het algemeen. En natuurlijk is er intensief overleg met de Stichting Vrienden van de Dominicus, die een eigen invulling geeft aan onderlinge verbinding en aan verdieping via het activiteitenprogramma van De Nieuwe Dominicus – Ruimte voor rust en rumoer. Rondkijken, praten, nadenken en schrijven kost

allemaal veel tijd, dus het duurt nog wel even voor we onze plannen kunnen presenteren. Gelukkig heeft het Ludgerusbestuur daar in zijn beleidsplan ruimte voor geboden.

Kerk-zijn waar mensen wonen en werken – dat is wat wij op een nieuwe manier willen vormgeven. En zo werken wij op onze eigen plaats en wijze maar nadrukkelijk als onderdeel van het grotere geheel van de kerk, aan de opdracht gestalte te geven aan goedheid, schoonheid en waarheid.

(Anja van Leusden, Dominicuskerk)

Meedoen aan het Groot Utrechts Kerkdictee?

Aanmelden vanaf Pasen!

Vrijdagavond 19 juni vindt in de Domkerk het Groot Utrechts Kerkdictee plaats. De taal van Bijbel en kerk staat er centraal. Het dictee vindt plaats in de vorm van een wedstrijd. Deelname staat open voor eenieder. De winnaar gaat met een unieke trofee naar huis. TV-journalist Cees Grimbergen presenteert het dictee, oud-premier Dries van Agt neemt het af.

Voor het publiek zijn er 60 deelnameplaatsen à 10 euro gereserveerd. Aanmelding voor de wedstrijd kan tussen Pasen en Pinksteren via kerkdictee@gmail.com. Vermeld in uw mail duidelijk naam, geslacht, postadres en mailadres. Utrechters hebben voorrang op niet-Utrechters. Verder geldt: wie 't eerst komt, 't eerst maalt. U ontvangt een e-mail ter bevestiging van uw aanmelding met daarbij het banknummer waarop u uw bijdrage voor deelname kunt storten. Eerst als dit ontvangen is is uw

deelname gegarandeerd. Deelname betekent dat u akkoord bent met het wedstrijdreglement, dat u kunt raadplegen op de website van de Ludgerusparochie.

Het Groot Utrechts Kerkdictee is onderdeel van Kerkennacht. Aansluitend op het dictee wordt de Preek van de Leek gehouden. Rond 22.00 uur wordt de winnaar van het Groot Utrechts Kerkdictee gehuldigd.

Rooster zondagsvieringen/ bijzondere vieringen

Ludgerusparochie t/m zondag 17 mei 2015 ¹⁾

	Antoniuskerk zo. 10 uur Byz. 10.30 uur	Dominicuskerk zo. 10 uur	Jacobuskerk zo. 10.30 uur	Josephkerk zo. 9.30 uur	Nic. Mon. kerk zo. 10.00 uur	Rafaëlkerk zo. 11.00 uur
GOEDEWEEK EN PASEN						
Zo. 29 mrt. Palmzondag	Familieviering	Woord/comm.	Euch. viering	Euch. viering	Euch. viering	Euch. viering
Wo. 1 apr.		19.00 Boete- viering				
Do. 2 apr Witte Donderdag	19.00 Euch viering	19.00 Euch. viering	19.00	viering in RAF	17.30 Seder- maaltijd	19.00 Euch. viering
Vr. 3 apr. Kruisweg	15.00	15.00	15.00+16.30 kinderen	15.00	15.00 Lijdens meditatie	15.00
Za. 4 apr. Paaswake	19.00 Kinder- paasviering	22.00 Paaswake	22.00 Paaswake	geen viering	19.30 gebeds- viering	22.00 Paaswake
Zo. 5 apr. 1e Paasdag	Euch. viering	Euch. viering	Euch. viering	Woord/comm.	geen viering	Euch. viering
Ma. 6 apr. 2e Paasdag	10.30 Byzant. viering	geen viering	geen viering	geen viering	geen viering	11.00 Euch. viering
Zo. 12 apr.	Euch. viering	Woord/comm.	Euch. viering	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 19 apr.	Byzantijnse viering	Euch. viering 1e H. Communie	viering in Cenakel ?	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 26 apr.	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering 1e H. Communie	Euch. viering	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 3 mei	niet bekend	Woord/comm.	Woord/comm.	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering
Zo. 10 mei	Woord/comm.	Euch. viering	niet bekend	Woord/comm.	Woord/comm.	Euch. viering
Do. 14 mei Hemelvaartsdag	viering in DOM	10.00 Woord/comm.	10.30 Woord/comm.	viering in JAC	viering in JAC	11.00 Euch. viering
Zo. 17 mei	Byzant. viering	Woord/comm.	niet bekend	Woord/comm.	Euch. viering	Euch. viering

WEEK- en ZATERDAGVIERINGEN:

Eucharistievieringen: Rafael do. 9.30 | za. 19.00 | andere dagen: zie Ludgerus Actueel | **Vesper:** wo. 19.00 Antonius | **1e Vrijdagviering:** Dominicus 10.00 ; Joseph 10.30 ; Jacobus 10.30 | **Morgengebed** Nicolaas-Monica 9.45 1 x per maand (raadpleeg Ludgerus Actueel) | **Vieringen Spaanstalige gemeenschap:** Nicolaas-Monicakerk 11.30 2e,4e en 5e zondag

1) NB update 25-2-2015 ; tussentijdse wijzigingen voorbehouden;

Raadpleeg op www.sintludgerus.nl de Ludgerus Actueel van lopende week of bel centraal secretariaat 030 – 244 13 19 voor actuele informatie.

Agenda berichten

VIERINGEN

Vastenvrijdagen in Jacobuskerk

De verhalen over het Verbond staan centraal in de Vastenvrijdagen die we in de Jacobuskerk houden. Op 20 en 27 maart 2015 bent u nog van harte welkom. We houden dan een gebed om 18.00 uur, waarna we samen een eenvoudig maal gebruiken van soep en brood. Het bedrag dat u uitspaart kunt u besteden aan ons Vastenproject, de uitbreiding van een basisschool in Gambia.

De vrijdagbijeenkomsten zijn inmiddels een mooie traditie geworden; iedereen kan zich nog steeds aansluiten! Gewoon om mee te bidden en te eten, om soep te koken of het gebed voor te bereiden, af te wassen of er gewoon te zijn. Wilt u meedoen of meehelpen, stuur dan een mail naar mail@rkzuilen.nl of bel 030 2442201.

Palmpasen en Paasviering voor kinderen in de Antoniuskerk

Zaterdag 28 maart gaan we Palmpasenstokken versieren en oefenen voor de Kinderpaasviering. Op zondag 29 maart 10.00 uur is het Palmpasen en gaan we met onze palmpasenstokken in processie de kerk door.

Zaterdag 4 april is om 19.00 uur de Kinderpaasviering waarbij het paasverhaal voor en door kinderen wordt verteld en gespeeld.

Goede Week en Pasen in de Dominicuskerk

Palmpasen, 10.00 uur: wijding palmtakjes in binnentuin, tocht naar kerk, kinderen met Palmpasenstok – kinderwoorddienst – Ouderskoor o.l.v. Christian Boel zingt Olivet to Calvary 1 van J. Maunder
Boeteviering in de kapel, woensdag 1 april 19.00 uur: met ritueel van handoplegging en handenwassing
Witte Donderdag, 19.00 uur: viering Laatste Avondmaal samen met communicanten 2015 – kinderwoorddienst

– leden van koor Weerklank zingen Olivet to Calvary 5 van J. Maunder – Stille Wake tot 21.00 uur

Goede Vrijdag, 15.00 uur: Kruisweg _tocht langs de staties in verstild gebed met zang en muziek. Om 19.00 uur: Kruisverering met licht- en bloemenhulde – lijdensverhaal van Jezus – Projectkoor Pascha o.l.v. Beryn Oude Kempers zingt

Olivet to Calvary 4-5-7-9 van J. Maunder
Paaswake, 4 april, 22.00 uur: de Paaskaars wordt ontstoken – Christus overwint de duisternis – verhalen over schepping, uittocht en opstanding - Projectkoor Pascha o.l.v. Beryn Oude Kempers
Paasmorgen, 10.00 uur: Christus lééft! – Een feestelijke viering om de Levende opgewekt uit de dood – kinderwoorddienst 'Op zoek naar ...' – koor Weerklank o.l.v. Beryn Oude Kempers

Kinderkruisweg in Jacobuskerk

Om 16.30 uur zal er een kruisweg zijn speciaal voor kinderen die hun Eerste H. Communie gaan doen maar ook voor alle andere kinderen uit Zuilen. Informatie bij pastor Koos Smits: 06 – 2519 9772

Donkere Metten

Het Gregoriaans Koor Utrecht zingt de Donkere Metten en Laudan van Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Stille Zaterdag in de kathedrale kerk aan de Lange Nieuwstraat op woensdag 1 april 21 uur, donderdag 2 april om 21.30 uur en vrijdag 3 april om 21.30 uur. In deze getijdegezangen vooraf gaand aan Pasen staan de klagzangen van Jeremia centraal. Men

noemt ze 'donker' omdat tijdens de dienst de kaarsen één voor één gedoofd worden. Uiteindelijk blijft slechts één kaars branden, terwijl de kerk verder in duisternis gehuld is. Het zijn lange en indrukwekkende meditatie op het

Meditatieve viering in Josephkerk

Iedere derde vrijdag van de maand is er in de Josephkerk om 16.00 uur een viering met medewerking van de gregoriaanse vrouwenschola. Tijdens deze vieringen lezen we dit jaar steeds een korte tekst van de trappist Thomas Merton (1915-1968). Ooit heeft Merton gezegd: "God komt niet in onze stilte, maar wij stappen binnen in de stilte van God." Hij benadrukte het belang van stilte om tot echte ontmoeting te komen. We hopen dat deze eenvoudige vieringen van bezinning en stilte ons op deze weg kunnen helpen. Op 20 maart, 17 april en 15 mei.

Vesper en Lezing rondom Ludger

Op woensdag 25 maart, de sterfdag van onze patroonheilige, is er om 19.00 uur een Ludgervesper en inleiding over H.Ludger in Jacobuskerk. De organisatie ligt in handen van het Monicakoor. Na de vesper zal de heer Rog in de Ludgerzaal van de Jacobuskerk spreken over Ludger en zijn betekenis voor kerk en geloof in onze streken. De heer Rog is door jarenlang onderzoek een kenner geworden die zijn kennis over en liefde voor de heilige graag met parochianen wil delen.

Vormselproject

De vormselingengroep is weliswaar klein (4 vormelingen), maar het enthousiasme van de oudergroep is groot. Samen met hen is een intensieve cursus opgezet en goed bevonden. De catechetische voorbereiding omvat daardoor niet alleen praat- en leeravonden, maar ook deelname aan een aantal vieringen zoals Aswoensdag, zondagsmis en Goede Week. De Vormselviering zelf is op Pinksterzaterdag 23 mei om 18.30 uur in de Catharijnekathedraal met alle vormelingen uit de vier parochies in Utrecht. Vormheer is Mgr. Woorts.

Vieringen Eerste H. Communie

Dit jaar zijn er twee communietrajecten tijdens welke in totaal ongeveer dertig kinderen zich voorbereiden op hun Eerste H. Communie. De vieringen vinden plaats op:

- zondag 19 april om 10.00 uur in de Dominicuskerk (voor kinderen uit Antonius en Dominicus)
- zondag 26 april om 10.30 in de Jacobuskerk (voor kinderen uit overige kerken)

VERDIEPING

Dominicusleesgroep

Dinsdagavond 7 april, 20.00 uur-21.30 uur: Dominicusleesgroep leest van paus Franciscus het Evangelii Gaudium (De vreugde van het evangelie). In zijn eerste 'brief' uit 2013 stelt Franciscus drie voor hem belangrijke thema's aan de orde: het evangelie is een boodschap van vreugde; de kerk is bij uitstek missionair en naar buiten gericht; het evangelie is allereerst goed nieuws voor de armen. U kunt nog meedoen! Dominicuskapel, Palestrinastraat 1. Kosten: aanschaf boek €15,- Vervolgdata: 5 mei, 2 juni Aanmelden: info@denieuwedominicus.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur)

Bijbelleesgroep Nicolaas-Monica/Joseph

Deze groep gaat verder in de komende maanden. Exacte data zijn echter nog niet bekend. Voor meer informatie: let op Ludgerus Actueel of mail met Anne-Marieke Koot a.m.koot@casema.nl of bel het centraal secretariaat 030 – 244 13 19 (Nol van Beek).

Begeleide meditatie

Donderdag 9 april, 20.00-21.30 uur: Begeleide meditatie: Ogen worden de vensters van de ziel genoemd. Rond dit thema wordt gemediteerd, onder begeleiding van theoloog en geestelijk begeleider Seintje Bos. Er wordt gebruik gemaakt van verschillende meditatietechnieken. Iedereen met enige meditatie-ervaring is welkom. Dominicuskapel, Palestrinastraat 1. Kosten: €15,- per avond. Vervolgdata: 7 mei, 11 juni Aanmelden en informatie: info@seintjebos.nl

Herdenking Jom Hashoa

De herdenking van de Jom Hashoa, de geplande vernietiging van het Joodse volk, is op 19 april 2015 om 19.00 u. in de voormalige synagoge (Springweg 162, Utrecht). Deze bijeenkomst heeft als motto de woorden van Roman Kent, uitgesproken tijdens de Auschwitzherdenking: "Wij overlevenden willen niet dat ons verleden de toekomst wordt van onze kinderen." De herdenking heeft de gebruikelijke, sobere invulling. Als spreker komt Ron van der Wieken, auteur van het in 2014 verschenen boek Jodenhaat.

Lourdes

Op 3 januari had de eerste ontmoeting plaats van mensen die mee willen op Lourdes-bedevaart, te houden van 2 tot 9 mei. Na een gezongen Mariavespers

in de Rafaelkapel beleefden we onze eerste kennismaking. Op het feest van Maria van Lourdes (11 febr.) hielden we na de H. Mis een Lourdesprocessie

door de kerk: met het Lourdeslied en kaarsen trokken wij door de kerk. Daarna verwelkomden we in de ontmoetingsruimte Anneloes van Reem, een jonge vrouw die al elf keer naar Lourdes is geweest en nu assisteert bij praktische en administratieve voorbereiding. Intussen is er een verband aangegaan met de Lourdesgroep van de Gerardus Majellaparochie, zodat nu één gezamenlijke groep bestaat van ruim 30 volwassen pelgrims. Het mooiste is, dat drie tieners van onze Ludgerusparochie die in 2014 het H. Vormsel ontvingen, ook meegaan en zullen deelnemen aan het speciale jongerenprogramma te Lourdes.

Ik en de ander

Donderdag 7 mei, 14.30-16.30 uur: Seizoenslezing 'Ik en de ander'. In deze laatste Seizoenslezing spreekt theoloog Anne-Marieke Koot over het thema ziek en gezond. Zij is werkzaam in de thuiszorg. De Seizoenslezingen worden georganiseerd door de Samenwerkende kerken Utrecht-West. Locatie: Dominicuskapel, Palestrinastraat 1. Kosten: €7,- (incl. consumptie). Aanmelden: info@denieuwedominicus.nl of 030-2935245 (werkdagen 9.00-12.00 uur)

Huiskringen in Rafaelkerk

Sinds zomer 2014 komt een maandelijks huiskring bijeen, gestart in de Rafaelkerk, maar sinds afwisselend bij leden thuis. Basisidee is, dat in de oerkerk na het Pinksterfeest de christenen samen kwamen in hun eigen huizen. Hetgeen nog steeds gebeurt, waar mensen in een buurt willen samenkomen, of waar de kerk onderdrukt wordt. Juist in een kleine huiskring kan het geloof intens en persoonlijk beleefd worden en daar kan waarlijk Christus in het midden zijn. De samenkomst, persoonlijk en huiselijk qua sfeer, bestaat uit 3 delen. Allereerst ruim tijd voor gebed, uit het boek of uit het hart of met de rozenkrans. Dan Bijbellesing, om Jezus te ontmoeten in het Evangelie en Hem tot ons te laten spreken. Tenslotte het gesprek over wat Gods liefde in ons dagelijkse leven betekent; tot wat voor missie zendt Christus ons uit! Zeker in deze tijd van kerksluiting zouden huiskringen mogen opstarten in elke wijk van onze parochie. Pastor Koos Smits wil wel meehelpen.

Hoe vertel ik het geloof verder

Onlangs vroeg een ouder: is er niet een ontmoetingsgroep van ouders, waarin we kunnen nadenken en uitwisselen over de belangrijke vraag: Hoe kunnen wij ons geloof in God doorgeven aan onze kinderen? Hoe kunnen we moeilijke vragen beantwoorden waarmee onze kinderen naar ons toe komen? Ouders die dit ook voelen, kunnen zich melden bij pastor Koos Smits (p.ksmits@hetnet.nl).

CULTUUR

Concert Amor Vincit

Op zondag 22 maart om 15.00 uur treedt Amor Vincit op in Dominicuskerk. Onder de poëtische titel 'Waar dag en nacht elkaar ontmoeten' bezingt dit kamerkoor het begin van de lente. Op het programma staan liederen van onder andere Sullivan, Kodály, Mozart, Bach en Rheinberger. Dirigent Michel de Kort, organist Ere Lievonen.

Voorverkoop: volw. €10,-, kinderen tot 12 jaar €5,- via www.amorvincit.nl. Er is ook kaartverkoop in de kerk.

Stabat Mater van Pergolesi

Tallose componisten hebben de ontroerende middeleeuws-Latijnse tekst over de smart van Maria om haar gekruisigde Zoon op muziek gezet. Een heel mooie versie, die van Giovanni Battista Pergolesi (1736), wordt in de Dominicuskerk uitgevoerd door sopraan Mascha van de Kuit, mezzosopraan Kitty van der Veer, eerste violist Sophie de Rijk, tweede violist Wolter Willemsen en organist Dick van Dijk. De aria's worden afgewisseld met poëzie, voorgedragen door Ingrid Corvers (presentatrice Radio M Utrecht).

Woensdag 1 april, 20.30-21.30 uur in Dominicuskerk. Toegang: €7,50

Aïda van Verdi

Tegen de achtergrond van een hevige strijd tussen Egypte en Ethiopië ontvouwt zich een noodlottige liefdesgeschiedenis. De Egyptische prinses Amneris is namelijk verliefd op legerkapitein Radames, maar hij houdt van haar slavin Aïda. En zij van hem, maar ze is

eigenlijk de dochter van de Ethiopische koning. Kom kijken en luisteren naar de bijzondere uitvoering door OperaUtrecht en dansschool Al Hambra.

Zaterdag 11 april, van 20.00-22.00 uur in de Dominicuskerk

Voorverkoop tot 9 april: volw. €12,50/kinderen €5,- (incl. hapje en drankje) reserveren via info@denieuwedominicus.nl

Kaartverkoop in de kerk: volw. €15,-/kinderen €5,- (incl. hapje en drankje)

Theaterproductie 'En het regent'

In hun absurde, tragikomische voorstellingen belichten de spelers van gezelschap Vreemde Vis - drie jonge theatervrouwen uit Utrecht - bijzondere, onbegrijpelijke, soms verborgen thema's, die op dit moment in de maatschappij spelen. De theaterproductie 'En het regent' is gemaakt op basis van ongeveer vijftien interviews met 'Nieuwe Nederlanders' en is een persiflage op het Nederlandse inburgeringsbeleid. Op Zaterdag 21 maart, de Internationale Dag tegen Discriminatie. Om 14.00 uur, in de Janskerk aan het Janskerkhof.

Kerkennacht in de Joseph

De kerkennacht die op 20 juni ook in de Josephkerk plaats heeft, krijgt al een beetje vorm. De kerkennacht staat, door de Tour de France vanuit Utrecht, dit jaar in het teken van Frankrijk. 'Frankrijk, de oudste dochter van de Kerk', zei men vroeger. In de Joseph denkt dirigente Marietrees Broeren aan een avondvullend programma met een kleine viering van de Schola, een lezing over Thomas Merton, verder de requiemmis Healing the Broken Hearted, een aantal Taizé liederen door Cantate Domino. Gedacht wordt ook aan een hymne over een middeleeuwse Franse heilige. In de kerk is het beeld van Maria van Lourdes aanwezig, en een mooi beeld van Theresia van Lisieux.

Kenniscafé: Shari'a: twistappel onder de moslims

Veel daders van wereldschokkende aanslagen beroepen zich op het islamitische recht. Door grote groepen moslims wordt dit echter veroordeeld als strijdig met de islam. Wat zegt de shari'a? Waar ligt de waarheid? Of is er geen 'waarheid'? Mr. Frans van der Velden gaat in het Kenniscafé uitvoerig in op deze belangrijke kwestie. Hij is bijzonder hoogleraar Familierecht van Nederlandse minderheden en gasthoogleraar Islamitisch recht, Zondag 19 april, van 20.00 tot 22.00 uur, in de

Dominicuskerk. Toegang gratis (vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld)

TERUGBLIK

Moskee en kerk

Het UPLR (= Utrechts Platform voor Levensbeschouwing en Religie) had op 30 januari kerken en religies van Utrecht uitgenodigd voor een nieuwjaarsontmoeting in de Omar Alfarouk Moskee bij station Overvecht. Zo stonden na het middaggebed met wel 40 personen te wachten tot de deuren opengingen. Verbazingwekkend, wat een massa Moslimmannen naar buiten kwam! Pasten die allemaal in dat gebouw? Was de voormalige RK Emmaüskerk ooit zo vol geweest? Gastvrij werden wij in de grote bidzaal ontvangen, ook de vrouwen. Het werd een bijeenkomst om de gemeenschappelijke onzekerheid en angst te kunnen delen, om elkaar te bemoedigen en te werken aan respect en vertrouwen. De Moslims onderstreepten, dat zij in vrede en veiligheid wilden leven in dezelfde Nederlandse samenleving als wij.

Carnavalsmis in de Josephkerk

Je moet het meemaken om een oordeel te vormen. Want met alle prinselijke steken verliep de Eucharistieviering op 15 februari met grote waardigheid. De stadsprijs, genoemd naar de Utrechtse stadspatroun Martijn, zat weliswaar op het priesterkoor maar onderdanig aan de koning op het kruis. Het eresaluut op de trompetten van "de IJsbrekers" was een indrukwekkende huldebetoon aan Christus. Aanwezig was ook B&W van Utrecht in de persoon van de locoburgemeester Jansen, die belofde zich in te zullen spannen voor het behoud van het gebouw van de Joseph. Op unieke wijze werd aan het carnavalsvolk ter overweging meegegeven, wat eigenlijk de drie A's in het woord "Alaaf" zouden kunnen betekenen, overeenkomstig de lijfspreuk van de prins: "Alle goede dingen in drieën". De eerste A van Alaaf behoeft geen verklaring, want past uitstekend bij Jezus, die at en dronk met de zondaars. De tweede A duidt op het Alleluja van het huldeblijk aan God, die in zichzelf ook in

Drieën is. De derde A is het volmondige Amen van het katholieke Carnaval, dat deel is van deze drie-eenheid: Carnaval – Vasten – Pasen. Dienovereenkomstig werd de Eucharistie besloten met de drievoudige groet: Alaaf – Alleluja – Amen.

Eerder die week kreeg Mgr. Eijk een taart aangeboden door prins Martijn (zie de foto).

DIVERS

Voortgang Joods Monument Utrecht

Utrecht is bezig een grote nalatigheid alsnog recht te zetten. 1236 Joodse Utrechtse werden meer dan 70 jaar geleden veelal via het voormalig station Maliebaan (nu Spoorwegmuseum) uit onze stad weggevoerd en vermoord, ondanks het moedige verzet van onder andere de toenmalige aartsbisschop de Jong. Er had allang op zijn minst een gedenkteken moeten staan met alle namen. Om nooit te vergeten en altijd weer te beseffen: dit nooit weer!

Momenteel wordt er hard aan gewerkt om dit gedenkteken alsnog te realiseren. Er wordt bij dit monument ook speciaal een element van vredeseducatie ingebouwd. Een grote ramshoorn ontworpen door de kunstenaar Amiram Djanashvili symboliseert hoop! Wij willen daarmee ook de Joodse gemeenschap die intussen is teruggekeerd en aangegroeid een riem onder het hart steken. Niet overbodig in een tijd van opnieuw toenemend antisemitisme!

Er is al heel wat geld binnengekomen, maar wij komen nog een groot bedrag tekort. Daardoor is de oprichting nu uitgesteld tot het najaar. Helpt u mee dit alsnog mogelijk te maken? U kunt meehelpen door een naam van een Joodse slachtoffer op de muur te 'adopter'. U draagt dan bij aan de graving van een (of meer) namen op die muur. Hoe? Door overmaking van 50 euro op de bankrekening van de Stichting Joods Monument Utrecht: NL26RABO0113842570. Alle informatie staat op de site: www.joodsmonumentutrecht.nl

Trideo

Trideo is een nieuw initiatief dat met compacte communicatie-producties op een verrassende manier het Katholiek Geloof wil presenteren in Nederland en Vlaanderen. De naam Trideo (vgl. video!) verwijst naar de verschillende media (T=televisie, R=radio, I=internet), maar roept ook bewust de associatie op met de Drie-Ene God. Op de website www.trideo.nl zijn sinds 1 november 2014 al diverse filmpjes te zien.

De mogelijkheid voor een radio- en televisiekanaal op internet wordt onderzocht. De initiatiefnemers (o.a. mediapriester Roderick Vonhögen) zijn een actie gestart om 'vrienden' te maken, die Trideo financieel willen ondersteunen.

Vastenactie

Denkt u ook aan het Vastenactieproject van de Ludgerusparochie? Doel van dit project is om verder te bouwen aan de nieuwe school in Gambia. kunt uw financiële bijdrage overmaken op IBAN-nummer NL12INGB0001726986 t.n.v.

Penningmeester Missiefonds St.

Dominicus te Utrecht, o.v.v. Groeischool Gambia.

Of de snuffelmarkt van de Dominicuskerk bezoeken op zaterdag 28 maart, 11-14 uur. rondom de kerk.

Mooie, nuttige, decoratieve, interessante, volstrekt-overbodigemaar-ik-móet-ze-hebben dingen – alles is er te koop.

55-plussers

In een ontspannen en gezellige sfeer is er alle gelegenheid voor ontmoeting, gesprek en spel - o.a. scrabble, rummikub, sjoelen, dammen, schaken - voor alle "ouderen" van 55+ in Utrecht West. Gezellig toch? Mensen leren kennen en leuk een spel doen met sommigen van hen. Neem gerust uw man, vrouw, vriend, vriendin, buurvrouw en/of buurman mee naar de Dominicuskerk. De volgende dagen zijn donderdag 19 maart, 16 april en 21 mei van 14:30 tot 16:30 uur. Contactpersoon: Mieke Pijper, Noltheniusstraat 53, 3533 SG Utrecht tel: 030 2945721 email: erikmieke@zonnet.nl

Dauwtrappen

Bij de informatieavond voor vormselouders werd een creatief en hemelverend idee geboren, waarbij de hele parochie is uitgenodigd, niet alleen gouden morgenstondzoekers en vroege Godaanbidders, maar ook gewone sportievelingen en natuurliefhebbers. Op Hemelvaart, donderdag 14 mei om 5.00 uur 's morgens, verzamelen we bij de Rafaëlkerk. Met een ontbijtpakketje wandelen we naar en in het Gagelpark. Zon zien opkomen, bidden tot Heer Jezus die ten hemel vaart. Tenslotte zullen we ontbijten, in de natuur of in de Rafaël, en een viering houden, buiten of binnen, al naargelang democratische stemming.

Iemand
verliezen
is al erg
genoeg

UITVAARTVERZORGING H. AGTERBERG

Wolter Heukelslaan 50, 3581 ST Utrecht. 030 - 251 09 82.
www.agterberg.nl